

[Kr. Kristensen.]

brug i Fremtiden er en ganske simpel Nødvendighed, hvis man ikke skal staa saadan næste Aar, at yderligere nogle Landbrugere er blevet saa daarligt stillet, at de skal have en Almisse fra Staten for at kunne klare deres Forpligtelser.

Nu er der jo adskillige, der mener — vi har hørt Udtalelser derom baade i denne Sal og udenfor denne Sal —, at det, at vi har løst Kronen fra Guld, skulde give Landbruget bedre Vilkaar at arbejde under, saaledes at det kunde klare Krisen og klare Vanskelighederne. Statsministeren har jo sagt, at det store Landbrug vilde faa en mægtig Fordel af det, hvorimod han var mere i Tvivl om, hvorvidt de smaa vilde faa det. Ja, jeg har oprigtig talt mine stærke Tvivl baade for de store og for de smaa Landbrugs Vedkommende. Jeg tror, at det højeste, vi kan vurdere denne Foranstaltning til, er, at Landbruget vil kunne faa omtrent de samme Forhold, som det havde, før England gik fra Guld; at det skulde give bedre Betingelser for et rentabelt Landbrug her i Landet, tror jeg aldeles ikke.

Jeg er klar over, at det var en Nødvendighed, at vi gik bort fra Guld, naar man gjorde det andre Steder, for at afværge det fuldstændige Sammenbrud af det danske Landbrug, som vilde have fundet Sted, hvis vi var blevet ved at holde paa Guld, naar England havde forladt Guld. Men en saadan Tanke, at den Bestemmelse, vi her har truffet, skulde give Betingelser for, at det danske Landbrug kan klare sig uden nævneværdige Vanskeligheder, tror jeg ikke, man skal fæste sig ved. Imidlertid viser det sig jo, at vi i dette Ting kan samles i Erkendelse af, at Hjælp skal der ydes i Øjeblikket. Derimod mener man ikke fra anden Side, at det har nogen Betydning; at der ydes Hjælp ud i Fremtiden. Ja, man siger endogsaa fra Regeringspartiernes Side, at de Forslag, der er stillet af Regeringen, er saa udmærkede, fordi de ikke foregriber Udviklingens Gang, men lader Spørgsmaalet om de Foranstaltninger, som skal træffes i Fremtiden, staa aabent. Ja, det kan naturligvis have sine Fordele, det indrømmer jeg. Men naar man er klar over — og det tror jeg, at enhver, der kan og vil se, maa være klar over — at Vanskelighederne ikke vil være mindre næste Aar — der er al Sandsynlighed for, at de bliver større, men i alt Fald ikke mindre —, saa vil det være en meget kortsynet Politik at sige som saa: Nu uddeler vi til det danske Landbrug 30 Mill. Kr. i Un-

derstøttelse for et Aar, saa kan det maaske komme saa nogenlunde helskindet over det i det Aar, der gaar, og saa staa vi næste Aar og er akkurat lige saa vidt; Betingelserne for Landbrugets Rentabilitet er ingenlunde blevet bedre. Og hvad vil man saa? Vil man saa igen uddele 30 Mill. Kr.? Vil man fortsætte med denne Uddeling? Eller hvad vil man? Der er et gammelt Ord, der siger, at det er lettere at forebygge end at helbrede, og jeg tror, at det ogsaa gælder i dette Forhold. Det er langt lettere at forebygge et virkeligt Sammenbrud af det danske Landbrug end at helbrede, naar vi kommer saa vidt, at dette Sammenbrud er umiddelbart forestaaende, og saa vidt vil vi komme, hvis ikke Forholdene bedrer sig.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hans Nielsen) udtalte før — og det har vi for Resten hørt fra andre Sider — i sin Ordførertale, at det Forslag, Regeringen her har stillet, var et storstilet Forslag, og han kunde ikke forstaa, at det danske Landbrug kunde afvise et saadant Forslag. Det er muligt, at det ærede Medlem mener, det er et storstilet Forslag. Det ærede Medlem og hans Parti mener jo, at det er evig dejligt, naar vi faar de flest mulige af den danske Befolkning ind under Understøttelse, og saa mener det ærede Medlem muligvis ogsaa, at det er storstilet at sige til det danske Landbrug: Her har I 30 Mill. Kr. paa eet Kort til Uddeling blandt jer, men vi indenfor Landbruget mener det ikke.

Vi mener det ikke, fordi vi mener, at det er en ganske forkert Maade at hjælpe paa. Det vil i mange Tilfælde være det samme som at smide Pengene ud ad Vinduet, fordi det ikke ændrer det mindste ved Betingelserne for det fremtidige Arbejde i det danske Landbrug. Det, som for mig er Hovedsagen i hele Situationen, er, at vi faar truffet Foranstaltninger, der kan gøre Vilkaarene bedre, saa et lønnende Landbrug kan finde Sted i Fremtiden.

Man har fra Regeringens Side været i høj Grad fornærmet over, at mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, har udtalt om dette Forslag, at det var nærmest et Paradeforslag; men jeg tror nu ikke, man let kommer væk fra, at det i alt Fald er et Forslag, som man ikke nogen Sinde kan have haft nogen Formodning om skulde blive vedtaget. For jeg kan ikke ret vel tænke mig, at man indenfor Regeringen skulde have haft nogen som helst Tanke om, at et Forslag, der har en § 8 som den, her er Tale om, og som siger, at Midlerne til Fremskaffelse af den Hjælp, som skulde ydes,